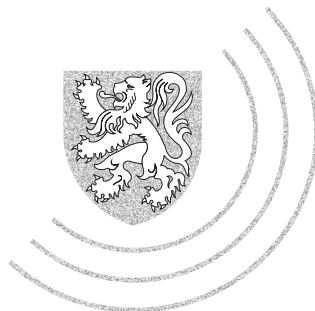

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

19 januari 2005

BELEIDSNOTA

Brussel

2004-2009

VERSLAG

**namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
uitgebracht door de heren Wim Van Dijck en Steven Vanackere**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Wim Van Dijck, mevrouw Greet Van Linter, de heer Luk van Nieuwenhuysen, mevrouw Gerda Van Steenberge;

mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Steven Vanackere, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy;

de heer Sven Gatz, mevrouw Dominique Guns, de heer Francis Vermeiren;

de heer Jos Bex, de dames Else De Wachter, Elke Roex.

Plaatsvervangers:

de heer Herman De Reuse, de dames An Michiels, Monique Moens, de heren Erik Tack, Joris Van Hauthem;

mevrouw Cathy Berx, de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, Jan Laurys;

de heren Marc Cordeel, Herman Schueremans, Gilbert Van Baelen;

de heren Flor Koninckx, Marcel Logist, mevrouw Anissa Tamsamani.

Toegevoegde leden:

de heer Eloi Glorieux;

de heer Mark Demesmaecker;

de heer Christian Van Eyken.

Zie:

102 (2004-2005)

- Nr. 1: Beleidsnota
- Nrs. 2 tot 4: Met redenen omklede moties

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	4
Missie: vier pijlers	4
Strategie: drie terreinen	5
Negen prioriteiten	5
2. Bespreking	8
Algemeen	8
Missie.....	8
Inclusief en gecoördineerd beleid van de Vlaamse Regering.....	9
Gemeenten als partners.....	11
Brussel hoofdstedelijk: band en verwevenheid Brussel-Vlaanderen	12
Onderwijs.....	13
Cultuur en sport.....	15
Jeugd.....	16
Welzijn en gezondheid.....	16
Huisvesting en werk	20
Inburgering	21
Steunpunt Taalwetwijzer	21
Taalwetgeving	21
Taalpromotiebeleid	22
Vlaams-Nederlands Huis	23
Raad Vlaamse Gemeenschapscommissie – Vlaams Parlement	23
Kerntakendebat met VGC.....	23
Samenwerking.....	24

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand besprak de beleidsnota Brussel 2004-2009, ingediend door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, op donderdag 25 november 2004. Tot besluit van de bespreking werden, na schriftelijke aankondiging, drie met redenen omklede moties ingediend: door de heer Eloi Glorieux, door de dames Gerda Van Steenberge en Greet Van Linter en de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Erik Arckens en door mevrouw Elke Roex en de heren Sven Gatz, Steven Vanackere, Mark Demesmaeker en Jos Bex.

1. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

Brussel is een centraal aandachtspunt in het regeerakkoord van de Vlaamse Regering. Deze regering zal ten volle haar bevoegdheid waarmaken in de hoofdstad en erop toezien dat het Vlaams beleid niet stopt aan de grenzen van het gewest, maar onverkort wordt toegepast in Brussel.

Het verheugt de minister dat hij na vijf jaar opnieuw zijn prioriteiten met betrekking tot Brussel, de hoofdstad van Vlaanderen, in deze commissie mag toelichten. In deze budgettaire moeilijke tijden heeft hij voor Brussel een ambitieuze beleidsnota geschreven. Er staan de komende vijf jaar immers belangrijke uitdagingen te wachten. Die wil en zal de minister niet uit de weg gaan.

De minister zegt het grootste respect voor dit parlement en zijn leden te hebben. Daarom heeft hij ervoor geopteerd om een vrij algemene beleidsnota te schrijven die de voornaamste krachtlijnen en prioriteiten van zijn beleid uittekent. Deze strategie heeft hij bewust gekozen opdat terzake rekening kan worden gehouden met de bezorgdheden en opmerkingen van deze commissie. Voor het einde van 2005 zal hij aan de hand van de opmerkingen van de commissie, een nieuw en meer gedetailleerd beleidsplan bij het Vlaams Parlement indienen. Het is wel degelijk de bedoeling dat de bespreking in deze commissie niet alleen kan uitmonden in een met redenen omklede motie, maar dat de minister op basis van de opmerkingen die worden gegeven, een aanvulling op zijn beleidsnota zal trachten te maken. Dat geeft een meerwaarde aan de bespre-

kingen. Tegen eind 2005 moet alles worden geconcretiseerd in de beleidsbrieven. De minister wil de aanvulling eind januari 2005 concreet maken in zijn beleidsnota.

Missie: vier pijlers

De beleidsnota steunt op vier grote pijlers: Brussel hoofdstedelijk, Brussel intercultureel, Brussel internationaal en Brussel creatief. Het zijn de fundamenten waarop het Vlaams Brusselbeleid van deze regering zal stoelen.

Brussel hoofdstedelijk slaat op de verwevenheid van Vlaanderen en Brussel in een cultureel en historisch gegeven. Dat komt ook tot uiting in de sociaal-economische ontwikkeling. Elke dag verplaatsen duizenden Vlaamse pendelaars zich naar de hoofdstad om er te werken. Brussel is voor Vlaanderen niet alleen een grootstad en internationaal knooppunt, maar ten aanzien van de Vlaamse bevolking vervult Brussel ook een belangrijke hoofdstedelijke functie. Het aanhalen van de band en het versterken van de verwevenheid tussen Brussel en Vlaanderen beschouwt de minister als een permanente opdracht van de Vlaamse Gemeenschap.

De tweede pijler is *Brussel intercultureel*. De minister wenst met nadruk de interculturele samenleving te poneren als samenlevingsmodel voor Brussel. Het is een model dat stoelt op gastvrijheid en openheid, op solidariteit binnen en tussen de verschillende geledingen van de maatschappij, op leven met elkaar in plaats van naast elkaar. Het intercultureel samenlevingsmodel stelt de mens centraal en ziet de maatschappelijke kruisbestuiving en wisselwerking tussen de verschillende bevolkingsgroepen, cultuurgemeenschappen en generaties als een bron van zuurstof voor ontwikkeling en vooruitgang, ook en vooral in Brussel.

De derde pijler is *Brussel internationaal*. De aanwezigheid van Europese en internationale instellingen is voor Brussel een pluspunt en een verrijking. Zowel op economisch, sociaal-maatschappelijk als cultureel gebied, leveren de Europese en niet-Europese gemeenschappen een belangrijke meerwaarde aan de stad. Ze geven vorm en inhoud aan de bruisende dynamiek die zo kenmerkend is voor Brussel. Het internationale karakter van de stad zorgt eveneens voor een uitdaging, met name inzake het gebruik van de taal. De minister wenst het Nederlands resoluut te positioneren als hefboom

die andere bevolkingsgroepen kansen biedt en hen toelaat om deel te nemen aan het culturele leven van de Vlaamse Gemeenschap. Tegelijkertijd wil de minister Brussel als hoofdstad van Vlaanderen maximaal promoten, zowel in het buitenland als in het binnenland. Zeker op cultureel vlak wil hij de bewezen en potentiële sterktes van Brussel ten volle aanwenden om de stad in de verf te zetten.

De laatste pijler is *Brussel creatief*. Creativiteit is het levensbloed van Brussel. Het zijn de mensen en inwoners van de stad die het creatieve elan van Brussel bepalen. Vlamingen spelen hier van oudsher een heel belangrijke rol. Met de Vlaamse Gemeenschap wil de minister het creatieve potentieel van deze stad ten volle voeden en ondersteunen door de uitbouw van de Vlaamse materiële voorzieningen, de jeugdvoorzieningen, de welzijns- en gezondheidsinstellingen, het Nederlandstalig onderwijs enzovoort.

Even belangrijk is de promotie van immateriële waarden in de Brusselse context: maatschappelijke diversiteit, het samenleven van verschillende culturen, en solidariteit tussen en binnen generaties. Door in te zetten op het materiële en het immateriële aspect wil de minister het menselijke klimaat en het sociaal duurzaam samenleven in Brussel ondersteunen.

Strategie: drie terreinen

Zo'n ambitieuze missie vraagt een aangepaste strategie. De minister kiest voor een dynamische aanpak die zich manifesteert op drie terreinen.

Het eerste terrein is het *Vlaams Brusselbeleid* waarmee de minister de band tussen Vlaanderen en Brussel wil versterken en de inzet en de uitstraling van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel wil ondersteunen. De middelen daarvoor zijn opgenomen in programma 11.1 Hoofdstedelijke Aangelegenheden van de begroting.

Ten tweede is er *het inclusief en gecoördineerd beleid van de Vlaamse Regering*. Bij het uittekenen en uitvoeren van het beleid inzake de gemeenschapsmateries, zal de minister erop toezien dat er expliciet rekening wordt gehouden met Brussel.

Tot slot wil de minister zich richten tot *de verschillende actoren en structuren in en rond Brussel* met op kop vanzelfsprekend de VGC. In een geest van

constructieve samenwerking wil hij tijdens deze legislatuur met de VGC resultaten boeken.

Negen prioriteiten

In de beleidsnota Brussel staan negen inhoudelijke prioriteiten.

In eerste instantie wil de minister *Brussel binnen de regelgeving de plaats geven die ze verdient*. Dat gebeurt op twee manieren. Ten eerste wil hij de zogenaamde 'Brusseltoets' invoeren. Hij zal er aandachtig op toezien dat de Vlaamse regelgeving op een degelijke wijze wordt opgesteld zodat ze onverkort geldt voor Vlaamse Brusselaars en terdege is aangepast aan de Brusselse situatie. Daarnaast doet de minister een beroep op de zogenaamde Brusselcoëfficiënt. Dit betekent dat men 300.000 Brusselaars als doelpubliek voor het beleid vooropstelt. Daar moeten de nodige financiële engagementen tegenover worden geplaatst.

De minister streeft naar één omvattend Brussel-decreet waarmee de Vlaamse Gemeenschap haar engagementen ten aanzien van Brussel aan de orde stelt. Terloops wil hij nog eens extra benadrukken dat de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde moet worden doorgevoerd, maar onder geen beding mag leiden tot minder Brussel voor Vlaanderen of minder Vlaanderen voor Brussel. Brussel heeft een unieke plaats als hoofdstad van Vlaanderen en die verbondenheid moet te allen tijde worden bestendig en versterkt.

Ten tweede wil de minister aandacht schenken aan het *wetenschappelijk onderzoek over het politieke, maatschappelijke, economische, culturele en communautaire leven in Brussel*. Naast het BRUT zijn er diverse onderzoekscentra en -instellingen die onderzoek verrichten in en over Brussel. Een algemene structuur die optreedt als aanspreekpunt en coördinerende instantie en die zorgt voor de continuïteit van onderzoek, ontbreekt evenwel. Daarom wil de minister een aanzet geven tot de oprichting van één interuniversitair interdisciplinair wetenschappelijk steunpunt, een Vlaams observatorium Brussel.

Zo'n steunpunt biedt niet alleen belangrijke ondersteuning aan het Brusselbeleid, het kan ook onderzoeken en adviseren ten dienste van verschillende organisaties in Brussel.

De derde prioriteit is *gezondheid en welzijn* in Brussel. Samen met de bevoegde overheden wil de minister tijdens deze legislatuur concrete resultaten boeken, in de eerste plaats voor de Brusselse senioren. De vorige Vlaamse Regering gaf het seniorcentrum de opdracht een studie te maken over wonen en zorg in Brussel, met als doel de woonkwaliteit van de ouderen te verbeteren en de zorg dichterbij te brengen. Via een gericht pilootproject wil de minister gevolg geven aan de aanbevelingen van het rapport en een nieuwe dynamiek tot stand brengen voor de Brusselse senioren.

De Vlamingen worden in Brussel ook voortdurend geconfronteerd met het gebrek aan tweetaligheid in de gezondheidssector. Om het aanbod van Nederlandstalige gezondheidszorg in Brussel te verzekeren, wil de minister twee sporen volgen. Dat kan enerzijds door netwerkondersteuning en het ondersteunen van verenigingen van Nederlandstalige medici en zorgverstrekkers die actief bijdragen aan het vrijwaren van de belangen van Nederlandstalige patiënten, en anderzijds door doorgedreven samenwerking met progressieve verzorgingscentra.

Wat het Brussels welzijns- en gezondheidsbeleid betreft, moet men vermijden dat de schaarse middelen worden uitgesmeerd over tal van kleine initiatieven met een minimaal effect. Met het oog op een maximale impact wil de minister zoveel mogelijk gebruikmaken van de raakpunten en synergieën die er zijn tussen de verschillende voorstellen en initiatieven.

De taal, het Nederlands, is de vierde prioriteit. Voor de promotie van het Nederlands is het Huis van het Nederlands de partner bij uitstek in Brussel. In navolging van het succesvolle winkelstratenproject waarmee Franstalige winkeliers Nederlands kunnen leren, wil de minister gelijkaardige projecten uitwerken voor specifieke doelgroepen zoals het medisch personeel in de spoeddiensten.

De correcte naleving van de taalwetgeving is en blijft het uitgangspunt voor Brussel. Dit houdt in dat ambtenaren tweetalig moeten zijn. In de Brusselse context ziet de minister de gemeenten als reële partners, waarmee hij wil samenwerken en die hij wil stimuleren om de dienstverlening op evenwaardige wijze open te stellen voor Nederlandstaligen. Jammer genoeg is dat nog steeds niet het geval. De initiatieven op het vlak van lokaal cultuurbeleid zouden als voorbeeld kunnen dienen.

Binnen deze prioriteit is het ook essentieel dat de Vlaamse overheid de Brusselse gemeenten actief blijft stimuleren om hun verantwoordelijkheid op te nemen. Op dit moment bieden heel wat Brusselse gemeenten bijvoorbeeld Engelse taalcursussen aan. Ze zouden ook inspanningen moeten leveren om de twee landstalen te promoten.

De vijfde prioriteit gaat over *de Brusselse mediapartners*, namelijk Brussel Deze Week, FM Brussel en TV Brussel. Ze moeten zich verder als volwaardige communicatiekanalen kunnen ontwikkelen. De minister wil hierover overleg plegen met de betrokken actoren. De Vlaamse Gemeenschap is vragende partij voor een verregaande informatie-doorstroming tussen Vlaanderen en Brussel, en omgekeerd. Het mangelt daar wel eens aan. Sommige mediapartners hebben vooral veel aandacht voor wat zich als stadsproject in Brussel aandient en voor wat er op gewestelijk vlak gebeurt. Ze vergeten dat het overgrote deel van de financiën van de Vlaamse Gemeenschap komt en dat er ook een gemeenschapsonderdeel aan hun opdracht is verbonden.

De zesde prioriteit gaat over *de relatie tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie*. Ze delen in Brussel dezelfde gemeenschapsbevoegdheden. Bij de uitoefening ervan vertrekken de beide overheden evenwel van een verschillende invalshoek. De Vlaamse Gemeenschap benadert Brussel als haar hoofdstad en internationaal bruggenhoofd, terwijl de VGC veel eerder de stedelijke kaart trekt. Om een slagvaardig bestuur te garanderen, wil de minister in onderling overleg de situatie uitklaren. Hij zal daarover een kerntakendebat organiseren. Het is duidelijk dat de Vlaamse Gemeenschap de regelgever is en de VGC de lokale partner. Niettegenstaande heel wat voorbereidend werk, moet er een betere taakverdeling tot stand worden gebracht.

De zevende prioriteit gaat over *de verbetering van de aanwezigheid en zichtbaarheid van Vlaanderen in Brussel*. De instellingen en voorzieningen vallen daar ook onder. Tijdens deze legislatuur wil de minister, in samenspraak met alle betrokkenen, een bijdrage leveren inzake de realisatie van het Vlaams-Brussels informatie-, communicatie-, onthaal- en ontmoetingscentrum in het zogenaamde Monnaiehuis. Dit centrum moet de draaischijf en het knooppunt worden van Vlaanderen in Brussel. Ook hier moet men duidelijkheid scheppen in

de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap enerzijds en de VGC anderzijds.

Er moet ook worden gezorgd voor een zichtbare netwerkverbinding tussen de Vlaamse instellingen, waardoor het mogelijk moet zijn een aantal vooroordelen tegenover de Vlaamse Gemeenschap weg te werken. Te weinig mensen in Brussel weten waarmee de Vlaamse Gemeenschap zich in de hoofdstad bezighoudt. Uit de onderzoeken van een aantal jaren geleden blijkt dat de Vlaamse Gemeenschap door nogal wat mensen wordt herleid tot uitvoerder van grote projecten, zoals het Boudewijncomplex. Politiek wordt de Vlaamse Gemeenschap vaak als onverdraagzaam beschouwd. De mensen komen echter vaak in contact met Vlaamse instellingen zonder dat ze het weten. Meer dan welke andere gemeenschap ook is de Vlaamse Gemeenschap in Brussel op het terrein aanwezig in welzijnsorganisaties, bij armoedebestrijding enzovoort. De culturele instellingen van de Vlaamse Gemeenschap hebben een zeer grote uitstraling. Hetzelfde geldt voor de onderwijsinstellingen. Het moet ook zichtbaar zijn dat Vlaanderen daarvoor zorgt.

De achtste prioriteit gaat over *de jongeren in Brussel*. Enerzijds wil de minister met de VGC de uitbouw van kwalitatieve jeugdinfrastructuur in Brussel waarborgen, anderzijds zal Quartier Latin op een gepaste wijze worden ondersteund. De minister wil hierbij vooral aandacht schenken aan de verdere uitbouw van en aan nieuwe initiatieven met betrekking tot de studenteninfrastructuur en -huisvesting.

Hoewel het hier eigenlijk een gewestelijke bevoegdheid betreft, vindt de minister dat de Vlaamse overheid het probleem van de huisvesting in Brussel moet durven aanpakken. Hij heeft vertegenwoordigers van alle Vlaamse partijen al horen vragen of de Vlaamse overheid op dit vlak niet wat meer verantwoordelijkheid zou moeten opnemen. Indien deze problematiek aan een aantal gemeenschapsbevoegdheden gekoppeld wordt, moet dit mogelijk zijn. Dit is precies wat Quartier Latin momenteel met betrekking tot studentenvoorzieningen en -woningen reeds doet. Indien men op deze manier Vlamingen kan overtuigen om naar Brussel te verhuizen, bewijst men Vlaanderen en Brussel een goede dienst.

De laatste prioriteit die de minister hier wenst toe te lichten betreft *het cultuurbeleid en, hiermee*

verbonden, interculturaliteit. Dat de verschillende betrokken overheden op dit vlak een rol willen spelen, is tegelijkertijd de sterkte en de zwakte van Brussel. Het gevolg is dat Brussel een eenduidig cultureel beleid mist, wat de hoofdstedelijke en de internationale uitstraling van de stad zeker niet ten goede komt.

Door middel van een verregaande samenwerking met de andere gemeenschappen wil de minister een globaal cultuurbeleid mogelijk maken. Brussel moet zijn rechtmatige plaats op de culturele wereldkaart krijgen. Hoewel het als een cliché klinkt, is de minister ervan overtuigd dat Brussel de poort van Vlaanderen blijft. Hij wil in Brussel investeren omdat de botsingen van culturen boeiend en verrijkend kunnen zijn.

De Vlaamse Gemeenschap mag niet, zoals in het verleden te vaak is gebeurd, langs de kant blijven staan en het cultuurbeleid enkel via de eigen instellingen trachten te voeren. Men moet de ambitie hebben een stapje verder te gaan. De Vlaamse Gemeenschap is volwaardig bevoegd voor het eigen cultuurbeleid en het eigen gemeenschapsbeleid in Brussel. De Vlaamse verantwoordelijkheid is niet kleiner dan de verantwoordelijkheid van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, van de Cocof, van de VGC of van de op dit vlak helaas niet zo zichtbaar aanwezige Europese instellingen. Het voeren van een beleid in Brussel is geen alleenrecht van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap gelden voor heel Brussel.

Het is de uitdrukkelijke bedoeling van de minister Brussel als het creatieve centrum van Vlaanderen te ondersteunen en te promoten. Hij wil de nodige condities creëren om creativiteit in al zijn verschillende verschijningsvormen optimaal in Brussel te laten gedijen. Hij wil creatief talent de nodige faciliteiten en infrastructuur ter beschikking stellen. Tegelijkertijd wil hij waarden als diversiteit en respect voor de eigenheid van de eigen cultuur in een Brusselse context promoten.

Op het vlak van de interculturaliteit wil de minister tijdens deze legislatuur heel wat belangrijke impulsen geven. Het huidige klimaat wordt gedomineerd door angst en wantrouwen ten aanzien van al wat van de maatschappelijke mediaan afwijkt. Hij wil in Brussel een positief signaal geven en een optimistische dynamiek tot stand brengen. Wat

het samenleven van de verschillende culturen en gemeenschappen in de stad betreft, kan en moet Brussel een voorbeeld voor de rest van Vlaanderen worden. De minister wil projecten en initiatieven ondersteunen die de verschillende leefgemeenschappen met elkaar in contact brengen en die de meerwaarde van een vreedzame samenwerking tussen de verschillende culturen aantonen. De Vlaamse gemeenschapscentra en bibliotheken in Brussel zullen hierbij uiteraard een belangrijke rol moeten spelen. Gerichte, degelijk ondersteunde acties kunnen op lokaal niveau een interculturele dynamiek op gang brengen die uiteindelijk iedereen ten goede zal komen.

2. Bespreking

Algemeen

De heer *Sven Gatz* vindt het positief dat er continuïteit is in deze beleidsnota. Het beleid op de grote domeinen zoals onderwijs, welzijn en cultuur wordt voortgezet.

De heer *Steven Vanackere* heeft de minister al op diverse vergaderingen horen zeggen dat hij het Vlaams Brusselfonds wil volstorten tegen het einde van de zittingsperiode. Die verklaringen zijn uiteraard waardevol, maar politiek verbindt de minister zich tot niets. Het lid zou het appreciëren mocht de beleidsnota deze ambitie op de ene of andere wijze formuleren. Spreker beweert niet dat een mondelinge verklaring van de minister niet veel waarde heeft, maar de beleidsnota zou aan kracht winnen indien op sommige plaatsen ook budgettair heel nauwkeurig wordt gezegd wat de ambitie is.

De heer *Eloi Glorieux* vindt het goed dat de minister de nadruk legt op het stimuleren van een menselijk klimaat en dat de Vlaamse Gemeenschap op dat vlak een voortrekkersrol wil spelen. Groen! steunt dan ook de twee pijlers die de minister daarvoor wil uittekenen, enerzijds de kwalitatieve en kwantitatieve uitbouw van de Vlaamse gemeenschapsinstellingen en voorzieningen, en anderzijds het resoluut promoten van het interculturele samenlevingsmodel in Brussel.

Missie

Mevrouw *Greet Van Linter* is het er volledig mee eens dat Brussel een Vlaamse stad is. De minister wenst ook het Nederlandstalige karakter te be-

nadrukken. Hij vertrekt vanuit het standpunt dat Brussel de poort is op de wereld. Het klopt dat op internationaal vlak Brussel niet bekend staat als hoofdstad van Vlaanderen. Ook plaatselijk moet er echter minstens evenveel aandacht gaan naar de promotie van Brussel bij de eigen bewoners, de Franstaligen en de andere culturen.

De heer *Steven Vanackere* is verheugd dat de opsomming van de missiebepaling op bladzijde 10 begint met het hoofdstedelijke aspect. Wat dat hoofdstedelijke betreft, heeft het lid een vraag over de titel van de minister : is hij minister van Hoofdstedelijke Aangelegenheden of minister van Brussel? Het programma 11.1 van de begroting draagt als titel “Hoofdstedelijke Aangelegenheden”. Dat is een goede hervorming uit de vorige zittingsperiode. Dat maakt alle Vlamingen attent op het feit dat er sprake is van een hoofdstedelijke context. Spreker heeft echter begrepen dat de minister zich minister van Brussel laat noemen. Is daar een goede reden voor?

Op bladzijde 11 schrijft de minister dat Brussel als hoofdstad van Vlaanderen in het buitenland vaak nog onbekend en onbemind is. Soms denkt het lid echter dat het omgekeerde waar is: Brussel heeft niet erg te klagen over de onbekendheid in het buitenland. Zo zou een hier recent aangekomen VS-diplomaat zich hebben laten ontvallen, nadat hij de Vlaamse kust had bezocht, dat hij niet wist dat Brussel aan de kust lag. Brussel is dus niet onbemind, maar het klopt dat beter in de verf gezet moet worden dat het de hoofdstad van Vlaanderen is.

De minister stelt duidelijk dat Brussel de hoofdstad van Vlaanderen is en blijft. Als men ook de Franstaligen in de Vlaamse Rand wil diets maken dat de logica van de staatshervorming inhoudt dat Brussel-Halle-Vilvoorde wordt gesplitst, dan betekent die logica ook dat men in Vlaanderen duidelijk erkent dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, met de nadruk op ‘gewest’, een aparte entiteit is, weliswaar met een aanwezigheid van de Vlaamse Gemeenschap, zegt de heer *Eloi Glorieux*. Dus is de stelling dat Brussel de hoofdstad van Vlaanderen is en blijft, zeker gerechtvaardigd.

De heer *Glorieux* betreurt de uitspraak van enkele prominente Vlaamse politici dat ze de geldstroom naar Brussel zouden droogleggen. Hoe staat de minister tegenover dergelijke uitspraken?

In de missie legt de minister de nadruk op het feit dat de interculturaliteit een onomkeerbare realiteit is. Hij hecht veel belang aan gastvrijheid, openheid, solidariteit en leven met elkaar. De Groen!-fractie staat volledig achter deze beleidsdoelstellingen. Het lid wil zich duidelijk distantiëren van de opstelling die door de vertegenwoordiger van het Vlaams Belang werd verkondigd bij het hoofdstuk Jeugd.

Het is belangrijk dat Vlaanderen, zoals in de beleidsnota staat, zich niet op een verkrampde en gesloten manier in Brussel manifesteert, maar wel op een open wijze. Vlaanderen mag weliswaar heel assertief zijn, maar het moet onze ingesteldheid zijn samen met de andere gemeenschappen in de hoofdstad een meerwaarde te willen creëren, en op een volwaardige manier te participeren aan het stadsgewest. De beleidsnota biedt daartoe heel wat aanzetten. Het komt er nu op aan die visie in concrete beleidsmaatregelen om te zetten.

Brussel is de hoofdstad en is intercultureel, internationaal en creatief. Volgens mevrouw *Elke Roex* besteedt de minister daar terecht veel aandacht aan. Het lid wil toch suggereren om er een vijfde deel aan toe te voegen. Men voelt het in de nota, maar het wordt niet expliciet benoemd en dat is spijtig: Brussel is ook sociaal. De Vlaamse Gemeenschap heeft ook een verantwoordelijkheid ten opzichte van de sociale ontwikkeling van Brussel. Het komt aan bod in de nota, maar het zou als een centrale missie kunnen worden benadrukt.

Inclusief en gecoördineerd beleid van de Vlaamse Regering

De minister zegt dat noch Brussel, noch de andere bevoegdheden van de minister eilanden zijn in een beleidsocéaan. De heer *Steven Vanackere* vindt dat goed verwoord, maar dat moet dan ook blijken uit de beleidsnota's van de collega's van de minister. Hij hoopt dat de minister kan bevestigen dat er terzake een soort Brusseltoets is geweest, en dat er overleg is geweest. Het lid vindt dat de collega-ministers op sommige plaatsen nog een betere aansporing hadden kunnen gebruiken om aandacht te hebben voor een aantal Brusselse aspecten. Volgens het lid moet men goed beseffen dat deze belangrijke bevoegdheid transversaal is. Het lid heeft dat ook gezegd aan de minister bevoegd voor de Rand. De minister moet er vooreerst voor zorgen dat zijn collega's binnen hun bevoegdheden vol-

doende aandacht opbrengen voor Brussel. Spreker geeft een voorbeeld. In beleidsnota Brussel leest het lid dat de minister een goede samenwerking tussen TV Brussel en Ring TV belangrijk vindt. Zoals de minister weet, is de financiële situatie van Ring TV niet onproblematisch. Het lid had het beter gevonden indien hij dat ook had kunnen lezen in de beleidsnota van de collega van de minister bevoegd voor media. Voorzover het lid weet, had die nota het alleen over een samenwerking met ROB. Als er in de nota van de minister bevoegd voor Brussel goede verklaringen en intenties staan die transversaal zijn, dan moeten die ook worden hernomen door de andere functioneel bevoegde ministers.

De heer *Eloi Glorieux* is verheugd dat de resolutie inzake de Brusseltoets die in de vorige zittingsperiode is ingediend in de beleidsnota is opgenomen. Hoe zal de minister dit concreet realiseren in overeenstemming met de andere ministers?

De heer *Sven Gatz* heeft de beleidsnota's van de andere gemeenschapsministers doorgenomen. De beleidsnota Cultuur besteedt veel aandacht aan Brussel, hetgeen het lid verheugt. De beleidsnota's Jeugd en Onderwijs hebben een degelijke verankering gevonden in Brussel. De beleidsnota Toerisme is minimaal, slechts één bladzijde met strategische doelstellingen. In de beleidsnota Welzijn heeft het lid niets teruggevonden. Dat moet in het oog gehouden worden. Sport heeft het lid – vreemd genoeg – niet gevonden. De hele Vlaamse Regering moet zorg dragen voor Brussel. De minister wil greep krijgen op de Brusseltoets. Dat is niet nieuw. Minister Weckx heeft destijds al een onderzoek laten uitvoeren. In de praktijk werkt de toets meestal, maar in te veel gevallen werkt hij niet. Er moet voor gezorgd worden dat de toets een reëel element wordt in het decreetgevend werk en het algemeen beleid.

Volgens mevrouw *Elke Roex* worden in de beleidsnota veel eigen accenten gelegd, en dat is be- loftevol. Brussel is een horizontale bevoegdheid en het verheugt het lid dat de minister buiten zijn bevoegdheid gaat. Dat mag er echter niet toe leiden dat de andere ministers Brussel vergeten binnen hun eigen bevoegdheden. Spreker vindt dat duidelijker moet worden afgebakend wat een eigen Brusselbeleid is en wat regulier beleid is.

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat momenteel binnen de Vlaamse Regering een aantal regels

gelden met betrekking tot het nemen van nieuwe initiatieven. De minister zal de Brusseltoets hieraan trachten te verbinden. Op die manier moet bij de behandeling van elk nieuw initiatief op voorhand duidelijk worden of die toets al dan niet is gehanteerd. Wat reglementering betreft, vraagt dit niet veel werk. Volgens de minister is dit de beste afspraak die men op dit vlak kan maken.

Volgens de heer *Steven Vanackere* bestaat één van de grote uitdagingen voor de Vlaamse Regering met het oog op Brussel, erin om te vermijden dat de collega-ministers die gewestbevoegdheden hebben, eigenlijk gemeenschapspolitiek voeren op gewestelijk niveau. Wanneer een collega een gewestbevoegdheid heeft – bijvoorbeeld gratis elektriciteit geeft – dan is hij eigenlijk sociaal beleid aan het voeren. Het lid krijgt aan een mevrouw X uit de Kuregemstraat die zegt dat ze geen gratis elektriciteit krijgt, maar niet uitgelegd dat dit komt omdat het een gewestbevoegdheid betreft. Men moet de ogen openen voor de vele domeinen waar eigenlijk met gewestinstrumenten aan gemeenschapspolitiek wordt gedaan. Dat verdient meer aandacht in de beleidsnota.

Spreker geeft een ander voorbeeld. De minister van Werk beschikt over instrumenten in het kader van het werkgelegenheidsbeleid die aansluiten bij vorming. Het gaat om maatregelen ten aanzien van bedrijven die zijn gevestigd in het Vlaamse Gewest. Vorming is echter een persoonsgebonden aangelegenheid. Men maakt te vaak mee dat het beleid stopt aan de gewestgrenzen. In het regeerakkoord staat dat het Vlaams beleid niet mag stoppen aan de gewestgrenzen. Dat geldt ook voor de zogenaamde gewestbevoegdheden.

Volgens de heer *Eloi Glorieux* begrijpen de Vlaamse Brusselaars niet dat ze die gratis 100 kilowattuur niet krijgen. Hetzelfde onbegrip geldt voor het amalgaam aan openbaar vervoer. Een jongere uit de Vlaamse Rand kan met zijn Buzzy Pazz het hele land afreizen, maar 2 kilometer van zijn huis, in Brussel-stad zelf, kan hij er niet mee terecht. Dat stuit op veel onbegrip. Het lid weet dat het niet allemaal eenvoudig is, maar zulke concrete zaken moeten aangepakt worden.

– *Brusseldecreet*

De minister zegt een omvattend Brusseldecreet te overwegen. De heer *Steven Vanackere* vindt dat

geen slecht idee. Toch wil hij waarschuwen voor een reservaatconcept, met een totaal apart beleid. De Brusselse problematiek heeft te maken met welzijn, cultuur en tal van andere materies. Men moet er zich voor hoeden dit te willen oplossen door middel van een soort mammoettekst, die onmogelijk de noodzakelijke nuances kan hebben. Men zal meer succes oogsten als men er in de reguliere wetgeving van de Vlaamse Gemeenschap voor zorgt dat Brussel aan bod komt. Het lid gelooft dus iets meer in de Brusseltoets dan in een omvattend Brusseldecreet, maar het lid wil de minister niet van tevoren ontmoedigen. Maar als hij zoiets doet, dan zou het wijs zijn te beginnen met een inventaris van pijnpunten en aandachtspunten, misschien ook in overleg met deze commissie. Die inventaris moet deze punten dan in alle bevoegdheden identificeren. Een dergelijke inventaris kan het decretale werk voeden.

De heer *Eloi Glorieux* vraagt wat het alomvattend Brusseldecreet precies inhoudt. Het lijkt het lid op het eerste zicht heel ambitieus om alles wat met Brussel te maken heeft in één decreet te willen gieten en daarmee alle problemen op te lossen.

Volgens de heer *Sven Gatz* kan dat een nuttig decreet worden, in de mate dat de eenderde-norm daarin verankerd zit. Men moet er zich voor hoeden alles wat men in Brussel wil realiseren in één decreet te stoppen en daardoor de functioneel bevoegde ministers te ontlasten. Dat is niet de bedoeling. Het reguliere beleid moet zoveel mogelijk blijven plaatsgrijpen in Brussel.

Mevrouw *Elke Roex* sluit zich aan bij de opmerkingen inzake het Brusseldecreet. Ze vreest een te omvattend Brusseldecreet, want dat zou inspelen op de overheersende opinie dat Brussel een ‘apart geval’ is.

Ook de heer *Luk Van Nieuwenhuysen* deelt de bekommernis van vorige sprekers over het allesomvattend Brusseldecreet. Een soort van Brusseltoets lijkt het lid een veel praktischer middel.

De *minister* antwoordt dat een aantal bezorgdheden terecht naar voren werden gebracht. Volgens de oorspronkelijke idee gaat het om een instrument dat de Vlaamse Gemeenschap voor eens en voor altijd verplicht zich aan een aantal engagementen ten aanzien van Brussel te houden. Om de dynamiek niet in het gedrang te brengen, lijkt het

de minister verstandiger om hiervan geen allesomvattend decreet te maken. Het moet beperkt blijven tot een aantal afspraken over de verhouding tussen Vlaanderen en Brussel. In dat geval zou de Brusselnorm in een aantal principiële afspraken onvermijdelijk tot uiting komen. De verantwoordelijkheid van anderen mag hierdoor alleszins niet verminderen. Een Brusseldecreeet mag niemand toelaten er zich niets meer van aan te trekken.

– *Brusselcoëfficiënt*

Inzake de Brusselcoëfficiënt is in de beleidsnota sprake van “een derde van de Brusselse bevolking”, van “300.000 inwoners”, van “5 percent van de Vlaamse bevolking” en van “de 30-percent-norm”. Dat zijn vier definities, merkt de heer *Steven Vanackere* op. Op welke wijze zal de minister nagaan of de coëfficiënt gerespecteerd wordt? De beste manier is allicht die decretaal te verankeren. Dit zal vele interessante aspecten hebben, zoals een Inspectie van Financiën die de minister dan automatisch zal wijzen op die realiteit. Maar een decretale verankering vergt natuurlijk wel een definitie waarover men het eens is. Het lid heeft het gevoel dat de minister het meestal heeft over “een stad van 300.000 inwoners”. Het lid vindt dat een goede definitie.

De heer *Eloi Glorieux* is tevreden dat de Brusselcoëfficiënt opnieuw is opgenomen, en dat de minister zich blijft beroepen op een doelgroep van ongeveer 300.000 Vlamingen in Brussel, een derde van de bevolking. Ook hier vraagt het lid zich af of alle ministers in de regering daarvan doordrongen zijn. Handelen ook zij daarnaar? Het is goed dat de minister bevoegd voor Brussel dit opvolgt, en zich ervan vergewist dat het niet alleen op papier maar ook in de budgetten terug te vinden is.

De heer *Sven Gatz* vindt dat er nood is aan een precieze omschrijving van de eenderde-norm. Het getal is niet zozeer belangrijk, alhoewel het lid de opmerking van de heer *Vanackere* terecht vindt. Nu is de norm een politiek, voluntaristisch instrument. Dat is geen kritiek. Het lid is verheugd dat dit een gangbare term geworden is. Hoe kan men daar een echt meetinstrument van maken, waar de ministers op aangesproken kunnen worden?

Wat de Brusselnorm betreft, zegt de minister het liefst van al die verschillende normen te willen afstappen. De Vlaamse Gemeenschap zou Brussel

beter als een stad van 300.000 inwoners beschouwen. Telkens de grootte van een stad bepaalt hoeveel middelen ze krijgt toebedeeld, zal de minister erop toezien dat Brussel als een stad van die omvang wordt beschouwd. Men mag overigens niet uit het oog verliezen dat de voorafname soms groter is. In twee decreten die de minister zelf heeft ingediend, bedraagt de voorafname 7 percent.

Voor *Vrind*, een fantastische bron van informatie, is Brussel een blinde vlek. Dat is een probleem, vindt de heer *Steven Vanackere*, want zonder fundamentele gegevens krijgt men geen inzicht in de problemen en blijven oplossingen uit. Wat zal de minister daaraan doen? De beleidsnota maakt gewag van het interdisciplinair interuniversitair centrum. Toch is het essentieel dat er in de eerste plaats voor wordt gezorgd dat Brussel in de beleids- en omgevingsindicatoren van *Vrind* aan bod komt. Een klein Brussels kredietje voor wat studiewerk zal er niet voor zorgen dat men beschikt over een rijke database. De verankering van dat soort werk in de Vlaamse administratie is essentieel.

De minister wil werk maken van een interdisciplinair centrum voor de studie over Brussel. Dit bestaat al, maar de minister wil meer een meet- en weetcel. De heer *Sven Gatz* vindt dat goed, want in de beleidsnota ontbrak de omgevingsanalyse. Wat is de relatie tussen het bestaande BRUT en het Vlaams observatiecentrum?

De minister antwoordt dat het observatorium zich niet mag beperken tot het BRUT. Het is de bedoeling alle in Brussel gevestigde wetenschappelijke instellingen hierbij te betrekken.

Gemeenten als partners

De minister schrijft dat hij het aantal gemeenten wil ‘optimaliseren’. CD&V is van mening dat de onvolkomenheden van de huidige toestand niet worden weggewerkt door een minifusie, zegt de heer *Steven Vanackere*.

Minister *Bert Anciaux* repliceert dat dit in strikte zin niet tot zijn bevoegdheden behoort. Er wordt echter een forum opgestart waarin de Vlaamse Regering is vertegenwoordigd. De Vlaamse Regering moet dat probleem aanpakken. De minister is persoonlijk van oordeel dat er een fusie moet komen waarbij het aantal gemeenten wordt herleid tot één gemeente.

Dat sluit enigszins aan bij wat CD&V vindt, zegt de heer *Steven Vanackere*, in die zin dat de oplossing berust in het overhevelen van enkele gemeentelijke bevoegdheden naar het gewest. De vraag is of het wel wijs is om alles over te hevelen naar zes of zeven gemeenten, laat staan naar één gemeente. Dat zou voor de Vlamingen geen goede zaak zijn. Als er één gemeente zou zijn naast één gewest, dan zou dat het lid benauwen. Dan was de heer Picqué minister-president van het gewest en de heer Moureaux burgemeester van Brussel. Dan kan men allicht raden hoe goed de Vlamingen aan hun trekken zouden komen. Voorzichtigheid is aangewezen, zowel met modellen van één gemeente als van zes gemeenten. De Vlamingen hebben er belang bij niet om die gemeenten meer macht te geven maar integendeel om een aantal bevoegdheden zoals politie, ruimtelijke ordening en dergelijke, over te dragen naar het gewest waar de Vlamingen beter zijn vertegenwoordigd.

Welk soort structureel overleg is er op dit moment tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Brusselse gemeenten, vraagt de heer *Eloi Glorieux*. Wat moet men zich daarbij concreet voorstellen?

Volgens de heer *Sven Gatz* is het goed dat de minister de gemeenten wil betrekken bij zijn beleid. Het concept van het cultuurbeleidsplan heeft enige vruchten afgeworpen. Men moet daar niet euforisch over doen, maar men is in veel gemeenten veel meer binnengedrongen dan vroeger. Het lid wil de minister waarschuwen, hoewel hij weet wat hij doet.

Op het einde van de beleidsnota schrijft de minister terloops dat hij de werking van de Brusselse gemeenten wilt optimaliseren – iets waarvan niemand in deze commissie nog moet worden overtuigd. De heer Gatz meent wel dat de minister moet weten waar hij diplomatiek aan toe is. Hij wil de gemeenten als partner beschouwen en hen bij het beleid betrekken – en het lid zegt niet dat alle gemeenten in Brussel perfect functioneren –, maar tegelijkertijd wil de minister dit afschaffen. Een aantal Franstalige Brusselaars reageert daar vreemd op. Het is de verantwoordelijkheid van de minister om te weten wat productief is voor het beleid en wat niet.

De *minister* antwoordt dat de samenwerking met de gemeenten hem een analogie lijkt met wat in het kader van het decreet op het lokaal cultuurbeleid

werd gerealiseerd. De toekomstige rol van de gemeenten moet nader onderzocht worden. Wat het overleg met de Brusselse gemeenten betreft, zal de minister in ieder geval een instrument zoeken om gemeenschapsmateries te bespreken. Hij zal met de Vlaamse mandatarissen spreken of zich rechtstreeks tot de Brusselse gemeentebesturen wenden.

Brussel hoofdstedelijk: band en verwevenheid Brussel-Vlaanderen

De heer *Steven Vanackere* zegt dat de minister veel huizen heeft, zoals het Monnaiehuis, het Vlaams-Nederlands Huis, het Huis van het Nederlands,... Het is bijna een heel dorp. Als beginnend parlements lid is het het lid niet altijd duidelijk wat daar allemaal gebeurt. Moet dat niet worden gestroomlijnd? Moet de burger niet duidelijk worden gemaakt wat daar gebeurt? Verder ontbreekt in de werking van die 'huizen' een beetje de inbreng van het middenveld. Als Vlaanderen in Brussel aanwezig wil zijn, is het niet goed om professionals in huizen onder te brengen. Het levende netwerk moet daarin een verantwoordelijkheid dragen.

De heer *Eloi Glorieux* zegt dat Groen! projecten wil steunen die een partnerschap tot stand brengen tussen de Vlaamse Gemeenschap enerzijds en de andere gemeenschappen in Brussel. Dat is een correct uitgangspunt. De Vlaamse Gemeenschap moet niet alleen de zuiver Vlaamse initiatieven steunen, maar ook gezamenlijke projecten waaraan organisaties van andere Brusselse gemeenschappen deelnemen. Zo kan men aantonen dat Vlaanderen zich niet enkel de Vlaamse gemeenschap in Brussel aantrekt, al is dat prioritair, maar dat het ook een meerwaarde creëert voor alle Brusselaars.

De heer *Sven Gatz* is verheugd dat de minister promotie zal voeren samen met de gemeenschapscentra van Brussel en de Rand zonder hun eigenheid te miskennen.

Het kapitale netwerk, een notie die door het toenmalige VEV-comité Brussel, nu VOKA, enkele jaren geleden werd geïntroduceerd, bevat zeer interessante beleidssporen. Dat werd enkele jaren geleden ook besproken in deze commissie. De heer *Sven Gatz* vindt het positief dat de minister hiervan een aantal zaken wil realiseren, maar er wordt niet vermeld hoe hij dit zal doen. Het lid is dan ook geïnteresseerd in meer concrete gegevens.

Volgens de heer *Luk Van Nieuwenhuysen* kan worden gesproken van een zekere continuïteit in het Brusselbeleid van de Vlaamse Regering. Er is weinig verandering merkbaar. Dat wordt duidelijk in de krachtlijnen. De minister wil net als vorige keer Brussel promoten als hoofdstad van Vlaanderen. Spreker stelt vast dat het de verkeerde richting is uitgegaan. Hij heeft niet de indruk dat Brussel in het buitenland meer bekend werd als hoofdstad van Vlaanderen.

Minstens even erg is dat de verwevenheid tussen Brussel en de Vlamingen ook de andere richting is uitgegaan. Het lid denkt dat er veeleer een kloof groeit tussen die twee. Hij verwijst naar een artikel van de heer Bart Maddens in een maandblad van de Vlaamse Volksbeweging, waarin die zegt dat Vlaanderen zich heeft vergist door Brussel als hoofdstad te kiezen. Vlaanderen heeft daardoor geen echte hoofdstad meer. Dat geeft aan dat er wel degelijk een kloof groeit tussen de Vlamingen en hun hoofdstad. In de beleidsnota vindt het lid geen beleidsopties waaruit blijkt dat de minister het middel heeft gevonden om die kloof te overbruggen.

De minister heeft het ook gehad over de zichtbaarheid van Vlaanderen in Brussel. Wat het Monnaiehuis betreft, spreekt de minister van een gedeelde verantwoordelijkheid tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC. Het is de heer Van Nieuwenhuysen echter niet helemaal duidelijk hoe de minister dat wil invullen. Wie gaat wat doen? Is er een werkverdeling?

De minister heeft gezegd dat veel Brusselaars contact hebben met instellingen waarvan ze niet weten dat die behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. Hij heeft echter niet verduidelijkt hoe dat komt. Het lid vreest dat sommige instellingen zich niet willen profileren als behorend tot de Vlaamse Gemeenschap. Misschien heeft dat ook te maken met het feit dat het middenveld zich niet betrokken voelt, zoals de heer Vanackere daarnet verklaarde. Hier is dan ook nog wat werk aan de winkel.

De *minister* antwoordt dat de vraag over de mogelijke inbreng van het middenveld in de realisatie van het beleid ten aanzien van de eigen instellingen en ten aanzien van een aantal huizen die de Vlaamse Gemeenschap in het Brusselse beheert, hem tot nadenken stemt. Aangezien dit essentieel zou kunnen zijn, zal hij zich hier nog verder over

buigen. Dit heeft overigens niets met verzuiling te maken. Het gaat om het creëren van een breder draagvlak en van een betere doorstroming naar de bevolking.

Tijdens de vorige legislatuur zijn er hoorzittingen georganiseerd met OPB en Wonen in Brussel. De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* zegt dat er toen sprake was van een mogelijke fusie tussen beide. Wordt die optie nog opengehouden?

De *minister* antwoordt dat er vooralsnog geen fusie tussen OPB en Wonen in Brussel plaatsvindt. Wel wordt Wonen in Brussel in het Monnaiehuis geplaatst, waar heel de coördinatie tot stand komt.

Onderwijs

Een instelling die zeer belangrijk is voor het uitdragen van het Nederlandstalig karakter, is het Nederlandstalig onderwijs, stelt mevrouw *Greet Van Linter*. De minister zegt in zijn beleidsnota dat het essentieel is dat de Nederlandstalige scholen werkelijk Nederlandstalig blijven en dat er in dit kader nog meer specifieke aandacht moet gaan naar taallessen en opvang van anderstalige leerlingen en ouders. Vlaams Belang meent dat het Nederlandstalig onderwijs in Brussel slachtoffer is geworden van zijn succes. Dat succes heeft als gevolg dat het aantal leerlingen in deze scholen blijft stijgen: 3,7 percent in het kleuteronderwijs, 0,7 percent in het lager onderwijs en 2,3 percent in het secundair onderwijs. Men mag echter niet uit het oog verliezen dat het aantal kinderen uit homogeen Nederlandstalige gezinnen daalt en de stijging dus te wijten is aan een toename van anderstaligen. Dit leidt in elk geval tot een daling van de kwaliteit van het onderwijs. Hierover verscheen in 2001 een studie van OESO. Ze stelt dat een schoolklas met een gering percentage anderstalige leerlingen al een aanzienlijk lagere leerprestatie levert dan een homogene klas. Dat is ook logisch. Een zeer sterke daling van de kwaliteit laat zich gelden vanaf de aanwezigheid van 20 percent anderstaligen in de klas en de grootste verslechtering is gesitueerd vanaf 40 percent.

Om dit verlies aan kwaliteit tegen te gaan, zou het niet slecht zijn klassen in te richten voor kinderen die het Nederlands voldoende machtig zijn. Zij moeten immers dezelfde kansen krijgen en op dezelfde manier vooruitgang kunnen boeken als kinderen in Vlaanderen. Daarnaast moeten er

ook klassen komen waar speciaal onderwijs wordt gegeven voor leerlingen die de het Nederlands onvoldoende machtig zijn. De klassen zouden ook kleiner moeten zijn om zo kwaliteitsvol te kunnen werken. Vrijheid van onderwijs betekent dat Brusselse Vlamingen voor hun kinderen recht hebben op eenzelfde kwaliteitsonderwijs als in de rest van Vlaanderen. Vlaanderen moet dus meer investeren in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. De organisatie van een jaar intensief taalbad voor anderstaligen is een mogelijkheid die Vlaams Belang bepleit.

Het Nederlandstalige karakter van deze scholen moet in alle omstandigheden – op de speelplaats, bij het contact met de ouders, buiten de school – aangemoedigd en versterkt worden. In ieder geval moet een voorrangsbeleid gevoerd worden voor effectief Nederlandstaligen die gebruik willen maken van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. In die zin was het decreet gelijke onderwijskansen een grote fout, zegt mevrouw Van Linter. Het moet dringend herbekeken, zelfs afgeschaft worden. De Nederlandstalige kinderen mogen niet het slachtoffer worden van het GOK-decreet. Het meertalig onderwijs is voor Vlaams Belang geen optie.

In de beleidsnota doet de minister een oproep aan de Franse Gemeenschap om versterkt te investeren in het Franstalige onderwijs. Mevrouw Greet Van Linter wil daaraan toevoegen: ‘én in een degelijk onderwijs van de Nederlandse taal’. De zeer slechte kwaliteit van het onderwijs van het Nederlands als tweede taal in het Franstalig onderwijs is de oorzaak van veel problemen, onder andere inzake werkloosheid, en ondergraaft de tweetaligheid van Brussel.

Volgens de heer *Steven Vanackere* legt de minister transversale accenten, en dat is zeer goed. Een ervan is de evaluatie van het GOK-decreet wat Brussel betreft. Wanneer zal dat gebeuren? De minister van Onderwijs wil zich niet laten vastpinnen op een timing. Het is nochtans hoog tijd dat dit gebeurt. Spreker geeft een voorbeeld. Ouders met een kind in het eerste studiejaar van een Vlaamse school in Brussel kunnen soms de jongere broer of zus niet in de kleuterklas inschrijven omdat er voor dat kindje geen voorrang is. De reden luidt dan dat de kleuter- en lagere school verschillende directies hebben, en administratief bekeken verschillende scholen zijn. De minister van Onderwijs zegt dat de scholen de gevolgen moeten dragen, hoewel het

de ouders en de kinderen zijn die de gevolgen dragen. Dat moet snel worden opgelost.

De minister wil meertalig onderwijs stimuleren via pilootprojecten. Het lid heeft daar enige reserves bij. Wat is ‘meertalig onderwijs’? Hij kan ermee leven dat hiermee wordt bedoeld dat men een andere gemeenschapstaal in de school aan bod wil laten komen. Bicommunautaire onderwijs daarentegen ziet het lid niet zitten.

De *minister* repliceert dat dat niet de bedoeling is.

Er wordt belang gehecht aan het behoud en de uitbreiding van het netwerk van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Daarbij is er aandacht voor de opvang van anderstalige leerlingen en ouders. Volgens de heer *Eloi Glorieux* moet men de gewoonte opgeven die dingen altijd in een negatief daglicht te stellen, en alleen de problemen die daarmee gepaard gaan te beklemtonen. Er zijn ook heel wat positieve dingen, die aantonen dat dit model wel degelijk werkt. Anderlechtspeler Vincent Kompany is een goed voorbeeld van het feit dat het Nederlandstalig onderwijs in Brussel, als het zich openstelt voor anderstaligen, wel degelijk goed kan werken. Men kan bereiken dat anderstaligen Nederlands leren en zich daardoor ook heel anders gaan opstellen tegenover de Nederlandstalige gemeenschap.

De Groen!-fractie verzet zich dan ook met klem tegen de suggestie van de woordvoester van Vlaams Belang om van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel een soort apartheidsonderwijs te maken en het gelijkekansendecreet af te schaffen. Ze pleit daarmee eigenlijk voor een ongelijkekansendecreet.

De beleidsnota kondigt een evaluatie aan van het gelijkeonderwijskansendecreet voor Brussel. Voor wanneer is dat gepland? Is die evaluatie al begonnen? Wanneer wordt ze afgerond?

Via pilootprojecten wil Groen! ook het meertalig onderwijs in Brussel stimuleren. Gaat de minister ermee akkoord dat leerkrachten met een ander taaldiploma lesgeven en dat het tweetalig onderwijs ingang vindt, zoals het reeds bestaat in de Franse Gemeenschap?

Voor N-VA is het Nederlandstalig onderwijs in Brussel een belangrijk item. Er wordt veel aandacht

besteed aan de opvang van anderstalige kinderen in het Nederlandstalig onderwijs, zegt de heer *Mark Demesmaeker*. Op zich is dat een goede zaak, maar het blijft gaan om Vlaamse scholen en dus moeten de Vlaamse Nederlandstalige kinderen kunnen garanderen dat ze zich kunnen inschrijven in de Nederlandstalige scholen. N-VA wil graag het voorrangbeleid voor Vlaamse kinderen als uitzondering op het decreet gelijke onderwijskansen meer benadrukt zien. Een definitieve en structurele regeling voor een gegarandeerd aantal Vlaamse kinderen in die Brusselse Nederlandstalige scholen is noodzakelijk. Het lid hoort van leerkrachten en directies dat de groep Nederlandstalige kinderen in een aantal scholen in de verdrukking dreigt te geraken. Ze voelen zich geïsoleerd. Aan die problemen moet iets worden gedaan.

Wat het Nederlandstalig onderwijs betreft, wordt veel aandacht gevraagd voor de taalverwerving van anderstaligen die Nederlandstalig onderwijs volgen. Een bekommernis die de heer *Luk Van Nieuwenhuysen* te weinig heeft gehoord, betreft het kwaliteitsniveau van het onderwijs voor de Vlaamse kinderen. Het lid betwijfelt of dat onderwijs nog op hetzelfde niveau staat als het onderwijs elders in Vlaanderen. Volgens heel wat ouders beantwoordt dat onderwijs niet meer aan hun verwachtingen.

De reden waarom heel wat Franstalige ouders hun kinderen naar het Nederlandstalig onderwijs sturen, is het falend onderwijs Nederlands in de Franse Gemeenschap. Daarover wordt echter nooit gesproken. Misschien is het dan ook interessant om na te gaan of er vanuit Vlaanderen geen native speakers kunnen worden ingeschakeld in het Franstalig onderwijs. Als dat ooit zou gebeuren, moet dat wel worden gefinancierd door de Franse Gemeenschap.

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat over onderwijs terechte vragen en opmerkingen werden geformuleerd. Hij denkt daarbij aan de evaluatie van het GOK-decreet. Hij zal daarover overleg plegen met minister Vandenbroucke. Hij zal echter zelf het initiatief nemen voor een evaluatie. Waar mogelijk zal hij ook de commissie betrekken.

Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel moet een bijzonder aandachtspunt blijven. Het moet voldoende gedifferentieerd zijn, zodat iedereen aan bod kan komen. De uitbouw van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel is zonder meer een van

de krachttoeren van de Vlaamse Gemeenschap en het moet nog versterkt worden. Daarnaast zal de minister ook contact opnemen met zijn collega van de Franse Gemeenschap om na te gaan welke initiatieven de Franstaligen kunnen nemen om de kwaliteit bij hen te verhogen en te kijken of er samenwerkingsakkoorden kunnen worden afgesloten om bijvoorbeeld leerkrachten uit te wisselen.

Inzake meertalig onderwijs wil de minister voor alle duidelijkheid herhalen dat het niet zijn bedoeling is structureel tweetalig onderwijs tot stand te brengen. In sommige gevallen lijkt het nuttig een aantal lessen in een andere taal in te lassen. De minister denkt hierbij overigens niet aan het Frans. Diverse experimenten uit het verleden hebben reeds aangetoond dat dit anderstalige nieuwkomers voor een eventuele achterstand kan behoeden. Het gaat enkel om een aantal faciliterende maatregelen voor nieuwkomers.

Cultuur en sport

Bij cultuur wordt de nadruk gelegd op het feit dat er ook ruimte en faciliteiten voor kunstenaars en ander creatief talent zullen worden vrijgemaakt. Als concreet voorbeeld wordt De Bottelarij genoemd. Welke concrete plannen zijn er al, vraagt de heer *Eloi Glorieux*. Hoe vertaalt deze beleidsintentie zich in de begroting?

Nog omtrent cultuur wil de Vlaamse Gemeenschap de gemeenten blijven stimuleren om volwaardig toe te treden tot het decreet op het lokaal cultuurbeleid. Welke stimuli worden er gegeven? Wordt er gedacht aan geld, of zijn er andere stimuli?

De heer *Sven Gatz* merkt op dat ook De Bottelarij wordt vermeld in de beleidsnota. De Vlaamse Gemeenschap heeft zich teruggetrokken uit De Bottelarij omwille van de renovatie van de KVS, maar ook omdat het zeer duur was. De minister zegt nu dat misschien een aantal zaken worden ondergebracht in De Bottelarij. Het lid staat hier niet weigerachtig tegenover. Hij wil enkel weten wat de nieuwe elementen zijn en hoe men zich dit concreet moet voorstellen.

De *minister* antwoordt dat het niet de bedoeling is De Bottelarij op gelijkaardige basis te blijven huren. De minister is vooral geïnteresseerd in de ligging van het gebouw. Een van de doelstellingen van de Vlaamse Gemeenschap is het voeren van

een echte dialoog en het opbouwen van een echte samenwerking met de allochtone gemeenschap. Hiervoor kan De Bottelarij een interessante ontmoetingsruimte vormen. Dit moet evenwel op een andere financiële basis gebeuren. De minister heeft altijd gevonden dat het mes op de keel is gezet.

De heer *Eloi Glorieux* vindt het positief dat de minister inzake sport wil investeren in betere vorming en begeleiding van de bestuurders, begeleiders en trainers van Brusselse sportclubs. Het lid denkt hierbij aan het voorval van twee weken geleden, toen de scholierenploeg van FC Haren een racistische houding aannam tegenover de tegenspelers van de joodse club Maccabi. Het is belangrijk dat men investeert in die vorming en begeleiding van bestuursleden, niet alleen om tot een beter sportief beleid te komen in de clubs, maar ook om een en ander bij te brengen op het vlak van een algemene missie.

De heer *Sven Gatz* juicht toe dat de minister de nodige investeringen zal voortzetten inzake sportinfrastructuur, samen met de VGC (Actieplan). Het pleidooi om grootschalige jeugdinfrastructuur in Brussel mee vanuit Vlaanderen te ondersteunen, is positief. Denkt de minister aan concrete projecten, of is het een algemene uitspraak?

Jeugd

Inzake het jeugdbeleid valt het mevrouw *Greet Van Linter* op dat de minister veel aandacht besteedt aan het multiculturele aspect, het werken binnen een pluriculturele context. Het beleven van elkaars cultuur is één zaak, het promoten van zijn eigen cultuur een andere. Voor Vlaams Belang is die tweede zaak prioritair. Het is absoluut noodzakelijk dat de Vlaamse cultuur, taal en gewoonten worden aangeboden aan jongeren uit andere culturen.

Onderwijs, kinderopvang, buitenschoolse opvang en de Nederlandstalige speelpleinwerking zijn allemaal succesvolle ondernemingen die overspoeld worden door anderstaligen. Vlaanderen moet er niet alleen te allen prijze over waken dat deze instellingen het Nederlands als voertaal hebben, ze moeten ook gebruikt worden om de Vlaamse cultuur uit te dragen. Dat was trouwens oorspronkelijk de doelstelling van de culturele centra. Nu zijn er nog maar enkele van de 22 trefcentra die dat in hun vaandel voeren. Het uitstralen van de Vlaam-

se cultuur wordt niet meer vermeld in de statuten. Vóór alles moet men ervoor zorgen dat de jonge Brusselse Vlamingen er zich thuis voelen.

Volgens de heer *Steven Vanackere* heeft de minister het niet over multiculturaliteit, maar veeleer over interculturaliteit. Het lijkt het lid wijs om het debat in die termen te houden.

Welzijn en gezondheid

– Zorgverzekering

De minister heeft heel wat werk voor de boeg, vooreerst inzake de zorgverzekering, zegt mevrouw *Greet Van Linter*. Het is vanzelfsprekend dat voor deze materie de discriminaties van de Brusselse Vlamingen uit de wereld moeten worden geholpen. Wat het voorstel van minister Inge Vervotte in verband met de regularisatie betreft van mensen die niet op tijd hun bijdrage betaalden, is er reeds de toezegging dat er een gelijkschakeling voor de Brusselaars met Vlaanderen zal komen. Ook zijn er plannen om de terugbetaling van de mantelzorg in Brussel op dezelfde manier en onder dezelfde voorwaarden te laten verlopen als in Vlaanderen. Daarmee komt men deels op het goede pad. De lange wachttijden, die variëren van drie tot tien jaar al naargelang het moment van inschrijving, blijven hier echter bestaan. In tegenstelling tot Vlaanderen gaat het hier immers om een vrijwillige aansluiting en geen verplichting.

Er is nog een bijkomend probleem, zegt het lid, met name als een bewoner van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest al jaren trouw zijn premie betaalt en zijn wachttijd heeft doorlopen, maar op het moment dat hij zorgbehoevend wordt in een rusthuis zit dat niet aangesloten of erkend is. Er zijn niet genoeg erkende instellingen. Als die er al zijn, heeft Vlaams Belang zware bedenkingen bij de taalvoorwaarden waaraan moet worden voldaan.

In de VGC heeft mevrouw Grouwels gezegd dat slechts drie van de negentien OCMW's ingeschreven zijn bij de Vlaamse zorgverzekering. De taalproblemen die hier heersen, zijn echter welbekend. Vlaams Belang rekent er dan ook op dat de minister en zijn federale collega alles in het werk zullen stellen om in deze zaak overleg te plegen om een daadwerkelijke naleving van de taalwetten in deze instellingen af te dwingen. Vlaams Belang verwacht van de minister dat hij de druk zal opvoeren

en dat hij zijn rol als waarnemend lid van de GGC ten volle zal spelen.

Mevrouw *Elke Roex* meent dat er nog een debat te voeren is over de zorgverzekering, maar dat moet op een correcte manier gebeuren. Het lid hoort altijd spreken van een wachttijd, maar dat klopt niet. Er is een straftijd voor wie niet op het juiste moment heeft aangesloten. Er is uiteraard een probleem: heel wat mensen hebben zich niet correct aangesloten omdat ze niet genoeg geïnformeerd waren of er het nut niet van in zagen doordat onvoldoende instellingen waren aangesloten.

Inzake de zorgvoorzieningen wil de minister met de VGC op zoek gaan naar initiatieven. In dat verband is het kerntakendebat niet onbelangrijk, zegt de heer *Steven Vanackere*. Verder wijst het lid erop dat minister Vervotte zich ertoe heeft verbonden te zoeken naar een oplossing via mantelzorg.

– Ouderenzorg

Volgens mevrouw *Greet Van Linter* moet er verder worden samengewerkt met de Vlaamse Gemeenschapscommissie om actief op zoek te gaan naar initiatiefnemers voor de Vlaamse zorgverzekering in Brussel. Er is een nijpend tekort aan Nederlandstalige rustoorden en rust- en verzorgingstehuizen. Er moet op dit vlak dringend worden geïnvesteerd in Brussel. Niet onbelangrijk hierbij is dat het grootste gedeelte van de rusthuizen in Brussel in privé-handen is. Minder dan driekwart hiervan – 69 percent – is ‘tweetalig’. Men weet wat dit betekent.

Spreker stelt vast dat er, althans volgens de cijfers van Home-info in Brussel, een ontoereikend aantal serviceflats is. Ook hier dringt Vlaams Belang aan op overleg tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC en vraagt Vlaams Belang dat de nodige middelen worden vrijgemaakt. Mevrouw Van Linter denkt daarbij aan het Vlaams Brusselfonds. De gelden moeten daadwerkelijk worden aangewend.

De Vlaamse Gemeenschap moet zelf dringend werk maken van bouw, erkenning en subsidiëring van nieuwe Vlaamse rusthuizen en voorzieningen voor bejaarden. Voor ouderen, zwaar hulpbehoevenden en dementerenden is het van primordiaal belang dat ze in de moedertaal kunnen worden verzorgd en begeleid. In de vorige legislatuur waren er reeds voorstellen in dit parlement om terzake initiatieven te nemen en in Brussel te investeren.

Het nieuwe concept van ‘woonzones’ en ‘zorgkruispunten’ verdient steun, zegt mevrouw *Greet Van Linter*. De minister zegt dat, samen met de VGC en lokale actoren, hier een gepast gevolg aan zal worden gegeven. Er is hierover echter een gebrek aan informatie. Kan de minister meedelen in welke fase een en ander zich concreet bevindt? In deze sector is het van zeer groot belang dat er niet onnodig getalmd wordt. Mogelijkheden hiervoor zijn er via het Brusselfonds en het VIPA. Gelden van het Brusselfonds zouden hoofdzakelijk moeten worden aangewend voor gezondheids- en welzijnsnoden.

De *minister* antwoordt dat, wat de seniorenwerking betreft, de woonzorgstudie van het Seniorencentrum zo goed als klaar is. Er wordt gesteld dat een aantal kleinschalige projecten mogelijk moeten zijn. De minister wil zo snel mogelijk met minstens één pilootproject starten. Er is een heel specifieke nood in de zone noord-west. Daarmee wordt niet de hele visie ontwikkeld. Door de groei van het Brusselfonds moeten er in de komende jaren meer investeringen gebeuren in de infrastructuur en de werking. Na enkele jaren moet Welzijn echter ook een deel van de verantwoordelijkheid opnemen, zeker als het gaat over de werking van de woonzorgcentra.

Mevrouw *Greet Van Linter* wil er nog eens op aandringen dat het Brusselfonds meer voor senioren zou worden gebruikt. Het lid vindt de woon- en zorgzones een heel goed initiatief. Het lid hoopt dat aan de pilootzone in het noordwesten van Brussel voldoende ruchtbaarheid zal worden gegeven. De doelgroep in kwestie verkeert immers niet altijd in de mogelijkheid om die zaken te volgen. Hopelijk besteedt de minister daar genoeg aandacht aan, in tegenstelling tot de zorgverzekering. Het promoten daarvan liet immers te wensen over. Spreker weet dat dit niet de bevoegdheid van de minister was, maar het gaat om het resultaat op het terrein. Het lid dacht dat mevrouw Vervotte duidelijk heeft verklaard, onder meer op TV Brussel, dat die wachttijd blijft bestaan, om te vermijden dat iedereen zorgbehoevend zou worden en onmiddellijk zou aansluiten. Maar het is hier niet de plaats om daarop in te gaan.

– Tweetaligheid

Een ander probleem betreft de situatie van de bilinguïstische instellingen, merkt mevrouw *Greet*

Van Linter op. De minister zegt dat hij erop zal toezien dat deze instellingen effectief tweetalig zijn. Hij zegt echter niet – en dit is het belangrijkste – hoe hij dat zal doen. Hij wil samen met de VGC initiatieven nemen. Welke initiatieven kan men hiervoor verwachten?

Vlaams Belang verwerpt iedere pragmatische oplossing, maar pleit voor een onvoorwaardelijke toepassing van de taalwetten. Het taalhoffelijkheidssakkoord, dat zijn mislukking in het verleden reeds voldoende heeft bewezen, moet, zoals de Raad van State heeft geadviseerd, onmiddellijk worden afgeschaft. In de spoedgevallendiensten, de MUG's en de bicommunautaire ziekenhuizen moet een correcte tweetaligheid kunnen worden afgedwongen. Een Nederlandstalige moet in zijn eigen hoofdstad in zijn eigen taal kunnen worden behandeld. Uit onderzoek is gebleken dat bijna 60 percent van de Nederlandstalige patiënten in Brussel niet in hun eigen taal worden behandeld (zie ook volgend item).

– *Vlaams Virtueel Zorgnetwerk en ziekenhuizen*

Hoewel het bijzonder nuttig is, blijft het Vlaams Virtueel Zorgnetwerk in Brussel voor Vlaams Belang onvoldoende, meent mevrouw *Greet Van Linter*. Dit project bevindt zich nog in een opstartfase. In de beleidsnota wordt zelfs nog van een haalbaarheidsstudie gewag gemaakt. Spreker vraagt wanneer de concrete resultaten van deze studie beschikbaar zullen zijn.

Inzake de besteding van de middelen van het Brusselfonds lijkt de sector van de bejaarden zelfs nog belangrijker dan de Nederlandstalige patiënten in het Vlaams Virtueel Zorgnetwerk, vindt mevrouw *Greet Van Linter*. Deze bijzonder zorgbehoevende groep is minder goed geïnformeerd. De Vlaamse overheid moet hier meer aandacht aan schenken.

De heer *Steven Vanackere* wil weten wat de minister zal ondernemen inzake het Vlaams Virtueel Zorgnetwerk. Het zorgnetwerk moet kansen krijgen. Hoe zit het met de budgettaire gevolgen ervan? Kan dat concreter worden ingevuld?

Wat betreft het zorgnetwerk, zou het volgens mevrouw *Elke Roex* de ambitie moeten zijn een echte databank uit te bouwen die niet beperkt is tot eerstelijnszorg. Men moet op alle vlakken van

de gezondheids- en welzijnszorg de Nederlandstalige zorg kunnen identificeren. De uitbreiding naar welzijn zou ook vooruithelpen bij de uitbouw van het lokaal sociaal beleid.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* vreest dat het virtueel zorgnetwerk nog een tijdje virtueel zal blijven.

Vlaams Belang blijft aandringen op de bouw van een tweede Vlaams ziekenhuis te Brussel, zegt mevrouw *Greet Van Linter*. Het voornemen om een polikliniek met specialisten uit te bouwen, kan op de volledige steun van Vlaams Belang rekenen. Vlaams Belang verwacht in dit verband dan ook spoedig concrete plannen te zien.

De heer *Steven Vanackere* vindt het positief dat de minister verder wil studeren over de polikliniek en het tweede Vlaams ziekenhuis. Dat was ook de wens van het Vlaams Parlement in een resolutie. Gelet op de budgettaire context lijkt het spreker wel belangrijk dat de bestaande infrastructuur voor iedereen, maar vooral voor de Vlamingen, onthaalvriendelijk is. In de beleidsnota komt de mondeling geuite idee van de minister om samen te werken met de privé-ziekenhuizen niet meer aan bod. Dat is jammer, want dat lijkt het lid een efficiënter en minder kostelijk middel dan te dromen over nieuwe grootschalige infrastructuur.

De bicommunautaire voorzieningen voor gezondheid en welzijn moeten veel meer dan nu het geval is, toegankelijk worden gemaakt voor Nederlandstaligen, meent de heer *Eloi Glorieux*. De taalproblematiek in de openbare ziekenhuizen is wellicht voor een stuk te wijten aan onwil, maar er is ook een probleem van recrutering van Nederlandstalig personeel. De Nederlandstalige zorgverstrekkers en het medisch personeel moeten zich effectief in Brussel vestigen. Gelukkig vindt de netwerkondersteuning en ondersteuning van Nederlandstalige zorgverstrekkers plaats zodat de belangen van de Nederlandstalige patiënten worden gevrijwaard. Net zoals de heer *Vanackere* is het lid ervan overtuigd dat het veel kostenefficiënter is om daarin te investeren dan om een nieuw Vlaams ziekenhuis te bouwen in Brussel. Het budget kan veel beter worden besteed aan stimuli om anderstalige gezondheidswerkers ertoe aan te zetten Nederlands te leren en/of te gebruiken, en om Vlaams personeel ervan te overtuigen in Brussel te gaan werken.

De heer *Sven Gatz* heeft gelezen dat de minister de ziekenhuiskwestie wil aanpakken door een betere relatie uit te werken met een aantal bestaande ziekenhuizen. Dit is een goede piste, maar een en ander is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Zal de minister met een aantal ziekenhuizen een convenant sluiten? Wat als een aantal andere ziekenhuizen daar ook gebruik van willen maken? Het uitgangspunt is goed: ervoor zorgen dat een aantal instellingen die nu al relatief Vlaamsvriendelijk zijn, dit in de toekomst nog meer worden, maar de uitwerking is niet evident.

De heer *Mark Demesmaeker* vindt het een goed idee om met een aantal ziekenhuizen een beheers-overeenkomst te sluiten om tot een goede dienstverlening te komen. Het lid wil toch benadrukken dat werk gemaakt moet worden van de studie over de nood aan en haalbaarheid van een tweede Vlaamse ziekenhuis in Brussel. Via een beheers-overeenkomst benadrukt men immers wat de ziekenhuizen zouden moeten doen, maar al twintig jaar niet doen.

De *minister* antwoordt dat de taalwetgeving niet van toepassing is op privé-ziekenhuizen. Alle officiële ziekenhuizen vallen onder de taalwetgeving. De Iris-ziekenhuizen stellen dat ze er niet onder vallen, maar ze vallen er wel onder.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* heeft ook de indruk dat de mogelijkheid die tijdens de vorige legislatuur in een resolutie werd opengehouden om na te gaan of in Brussel een tweede Vlaams ziekenhuis kan worden ingeplant, nu definitief op de lange baan is geschoven. Voelt de minister zich nog gebonden door die resolutie? Een antenne van het VUB-ziekenhuis of een samenwerking met een privé-instelling lijken twee reële mogelijkheden die kunnen worden overwogen.

De *minister* antwoordt door te verwijzen naar het regeerakkoord. Daarin staat dat er onderzoek moet gebeuren naar de haalbaarheid inzake een tweede ziekenhuis. De minister zal dat onderzoek laten uitvoeren. Hij weet echter ook dat er tijdens de vorige legislatuur een consensus was gegroeid om van die idee af te stappen. Het onderzoek moet duidelijkheid verschaffen tegen het midden van deze legislatuur.

Inzake gezondheidszorg kunnen vrij snel een aantal stappen gezet worden. Wat de haalbaarheid be-

treft van het afsluiten van een convenant met een aantal privé-ziekenhuizen en/of de oprichting van een polikliniek met specialisten, vraagt de minister te wachten tot het midden van deze legislatuur. Hij wil tegen dan die zaken rond hebben en duidelijkheid hebben over hetgeen uitgevoerd moet worden. Er moeten dan ook voldoende middelen zijn om stappen te zetten.

De minister is het eens met de stelling dat de convenants met privé-ziekenhuizen juridisch moeten worden uitgeklaard. Volgens de minister is het op basis van een convenant perfect mogelijk te kiezen met wie contracten worden afgesloten. De juridische afdwingbaarheid zal nog verder onderzocht worden.

Ondertussen wacht de minister niet met het opstarten van het virtueel zorgnetwerk. De volledige prijs voor het opstarten van dat netwerk is minimaal 1 miljoen euro op jaarbasis. Dat bedrag zal daarna nog verhogen. Dat bedrag is echter niet ten laste van Brussel. De verantwoordelijkheid van de minister bestaat erin de link te leggen tussen de patiënt en het eerstelijnsgezondheidsaanbod. Om dat te realiseren, is er een bedrag nodig van ongeveer 300.000 euro. De minister wil daarbij twee bestaande partners betrekken. De eerste resultaten moeten in 2005 zichtbaar zijn.

– Kinderopvang

De problematiek van de kinderopvang is in de beleidsnota amper terug te vinden, meent mevrouw *Greet Van Linter*. De Vlaamse Gemeenschap is nochtans bevoegd voor het oprichten en het uitbouwen van dergelijke organisaties en instellingen in Brussel. De hoofdstad kampt met een nijpend gebrek aan opvangplaatsen. Een substantiële uitbreiding van de kinderopvang is noodzakelijk. Dit geldt vooral voor de kinderen jonger dan drie jaar en voor de buitenschoolse opvang. De wachtlijsten, die momenteel tot het jaar 2006 lopen, moeten dringend worden weggewerkt. Bovendien moeten de onthaalouders een beter statuut en een betere vergoeding krijgen.

Vlaams Belang meent dat Nederlandstalige kinderopvang in Brussel tot de basisvoorzieningen moet behoren. In de door de Vlaamse Gemeenschap en de VGC ondersteunde instellingen zouden Nederlandstalige kinderen van een voorinschrijvingsrecht moeten kunnen genieten. Bo-

vendien pleit het lid voor eentalig Nederlandstalige opvangplaatsen. In de praktijk plaatsen veel anderstaligen hun kinderen in de Nederlandstalige kinderopvangvoorzieningen om ze op hun instap in het Nederlandstalig onderwijs voor te bereiden. Deze voorzieningen worden dan ook door andersstaligen overspoeld.

Door het enorme plaatsgebrek in het Nederlandstalig onderwijs en in de Nederlandstalige kinderopvang worden alle inspanningen tenietgedaan om Vlamingen naar Brussel te lokken. Op deze manier is het wonen in Brussel immers niet aantrekkelijk voor Vlamingen.

– *Lokaal sociaal beleid*

Inzake het lokaal sociaal beleid moest op het einde van de vorige legislatuur inderhaast een amendement op het decreet opgesteld worden, zodat het decreet ook op Brussel van toepassing is. De heer *Sven Gatz* heeft tot zijn spijt vernomen dat men de volgende jaren niet veel moet verwachten van dit decreet, omdat er een tekort aan middelen is. Zal de uitvoering in Brussel ook pas over enkele jaren gebeuren?

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat de uitvoering van het decreet minstens een jaar wordt uitgesteld.

Huisvesting en werk

In zijn beleidsnota heeft de minister het eveneens over het tekort aan betaalbare huur- en koopwoningen in Brussel. Hij wil in dit verband met de GOM samenwerken. Het grote probleem is volgens mevrouw *Greet Van Linter* evenwel dat er in Brussel te weinig woningen worden gebouwd. In totaal staan ongeveer 25.000 gezinnen op de wachtlijsten van de sociale huisvestingsmaatschappijen. Jaarlijks komen er echter slechts 1.500 tot 2.000 woningen vrij. Een forse uitbreiding van het aanbod aan sociale woningen is voor Vlaams Belang dan ook een evidentie. De minister moet in dit verband dringend overleg plegen met de bevoegde minister van de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Volgens de minister heeft de Europese aanwezigheid een verrijkend effect op Brussel. Volgens Vlaams Belang moet dit standpunt met een grote korrel zout worden genomen. De toenemende in-

ternationalisering van Brussel brengt de Vlamingen steeds meer in verdrukking. Destijds hebben kantoren de voorkeur op woonwijken gekregen. De gevolgen van deze keuze laten zich nu voelen. De ontwikkeling van de Europese instellingen heeft tot een nefaste vastgoedspeculatie geleid. De prijsstijgingen hebben tot de stadsvlucht van de oorspronkelijke bevolking geleid, en bovendien hebben de Europese gebouwen de stad enorm verminkt. Volgens Vlaams Belang is een zekere ontvetting van de Europese wijk dan ook aan de orde.

Volgens de minister zijn de stijgende vastgoedprijzen de voornaamste oorzaak van de stadsvlucht. Volgens Vlaams Belang ontvluchten vooral gezinnen met kinderen en oudere mensen de stad. Het wegtrekken van deze kwetsbare groepen is niet enkel aan de vastgoedprijzen te wijten, de onveiligheid speelt hierbij een misschien zelfs nog grotere rol.

De heer *Eloi Glorieux* is van oordeel dat een goed woonbeleid voor de hoofdstad van Vlaanderen van een enorm belang is. Zoals de minister zegt is het niet enkel voor de inwoners van Brussel, al dan niet Vlamingen, van belang, maar voor heel Vlaanderen. Met name de verstedelijking en de verfransing van de Vlaamse Rand kunnen door het woonbeleid worden tegengegaan. Het wonen in Brussel aangenaam en betaalbaar maken is de opdracht van de minister.

Inzake werkgelegenheid onderstreept de heer *Steven Vanackere* dat de samenwerking tussen de VDAB en de BGDA essentieel is. Hij hoopt dat de minister zijn collega Vandenbroucke zal aansporen daar werk van te maken.

Volgens de heer *Sven Gatz* is het mogelijk dat de minister in zijn beleidsnota inzake werkgelegenheid of huisvesting zijn verantwoordelijkheden releveert, maar dit brengt weinig zoden aan de dijk. Het lid heeft het gevoel dat dit te maken heeft met de haat-liefdeverhouding van de minister met Brussel. Het siert de minister dat hij een grote liefde koestert voor Brussel, maar met sommige realiteiten van de stad gaat hij moeilijk om. Het minste wat gezegd kan worden, is dat het Brusselse Gewest meer kan doen op het vlak van tewerkstelling en huisvesting, maar dat op deze manier in een beleidsnota opnemen, brengt geen zoden aan de dijk.

Inburgering

Met betrekking tot de inburgering verwijst de minister naar het Huis van het Nederlands en naar een voldoende uitgebreid aanbod lessen NT2. Zoals tijdens eerdere besprekingen wil Vlaams Belang er hier nogmaals op wijzen dat lessen Nederlands niet volstaan. Dat de inburgering in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest niet verplicht is, vindt mevrouw *Greet Van Linter* een slechte zaak. Dit betekent dat het aanbod van het Huis van het Nederlands zich niet tot taallessen mag beperken. Het is zeer belangrijk dat nieuwkomers zich tevens de Vlaamse manier van leven eigen kunnen maken. Enkel op die manier kunnen ze effectief tot de Vlaamse gemeenschap toetreden. Nieuwkomers moeten zich loyaal opstellen en moeten de kans krijgen om zich de fundamentele normen en waarden van de Europese beschaving eigen te maken. Dit kan niet enkel door middel van taallessen worden gerealiseerd. De Vlaamse Gemeenschap zou voor het aanbod moeten instaan. De betrokken nieuwkomers zouden evenwel de kosten van de te volgen opleiding moeten dragen. Een burgerschapsproef zou ten slotte de kroon op een geslaagd inburgeringstraject moeten vormen.

Steunpunt Taalwetwijzer

Het steunpunt Taalwetwijzer moet informatie over de taalwetten verstrekken, individuele klachten over de taalwetgeving opvolgen en het beleid inzake de taalproblematiek ondersteuning bieden. Mevrouw *Greet Van Linter* leest dat de minister het wil blijven ondersteunen, aangezien dit initiatief heel wat succes heeft gehad. Het steunpunt heeft maandelijks immers ongeveer honderd vragen moeten verwerken. Volgens de pers ligt het steunpunt momenteel evenwel op apegapen. Na de detachering van de taalexpert blijft er blijkbaar niemand over die voldoende van de materie afweet. Gezien het nut en het succes van het steunpunt, wil de minister voor uitbreiding kiezen. Het lid hoopt dat hij eerst wat duidelijkheid kan scheppen over de reeds aangehaalde krantenartikelen. De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* sluit zich hierbij aan.

Volgens de beleidsnota moeten de Brusselse gemeenten worden gestimuleerd om hun verantwoordelijkheid ten aanzien van hun Nederlandstalige inwoners op te nemen. Gezien de houding van de meeste Brusselse gemeentebesturen en de ervaringen uit het verleden, lijkt dit mevrouw *Greet Van Linter* een vrij abstract voorstel.

De *minister* antwoordt dat hij een oplossing heeft gevonden voor wat de opvolging van de Taalwetwijzer betreft. Er wordt gepoogd de specialist die vroeger deze opdracht vervulde, opnieuw naar die dienst over te hevelen. De specialist werkt nu in dezelfde administratie. Indien er zich toch een probleem zou aandienen, dan lost de minister het op door een extern contract af te sluiten met een aantal gespecialiseerde juristen. Hoe dan ook zal de werking van Taalwetwijzer worden gecontinueerd of opnieuw worden opgestart.

De heer *Steven Vanackere* dringt erop aan dat dit zo snel mogelijk zou worden opgelost. Het zou gaan om een mutatie, zodat men niet stuit op het probleem van de aanwervingsstop. Zelfs als de mutatie niet mogelijk is, dan vindt het lid dat er andere oplossingen moeten komen. De Taalwetwijzer moet blijven functioneren.

Taalwetgeving

Hoewel de taalwetten onder de federale bevoegdheden vallen, zal de minister op dit vlak zijn verantwoordelijkheid moeten opnemen, vindt mevrouw *Greet Van Linter*. Hij zal overleg moeten plegen met de bevoegde ministers in de federale regering en in de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest over de onvoorwaardelijke toepassing van deze wetten.

Volgens de bestaande wetgeving moet de tweetaligheid van een ambtenaar voor zijn aanwerving worden bewezen. OCMW's en gemeentelijke administraties overtreden de taalwetgeving tegenwoordig steeds openlijker. Hoewel de Raad van State het taalhoffelijkheidsakkoord heeft vernietigd, blijven verschillende lokale overheden dezelfde praktijken toepassen. Het Brusselse regeerakkoord betekent trouwens een verdere uitholling van de taalwetgeving. Aangezien de continuïteit van de dienst moet worden gegarandeerd, kunnen eentaligen momenteel probleemloos aan het werk worden gezet. De verplichting om in een taalexamen te slagen is vervangen door de aansporing om taallessen te volgen. Op deze manier worden de taalwetten eigenlijk afgeschaft. Driemaandelijks taalrapporten of controles door de vice-gouverneur bestaan nog steeds niet.

Een aantal Nederlandstalige Brusselse politici ijveren momenteel voor een verdere modernisering van de taalwetten en willen de tweetaligheid van

de ambtenaar door de tweetaligheid van de dienst vervangen. Dit is absoluut ontoelaatbaar. De verdubbeling van het aantal eentalige toegevoegde rechters heeft de tweetaligheid van de Brusselse rechtbanken reeds ondermijnd. Bij de aanwerving van nieuwe politieagenten is de taalwetgeving stiltesjes overboord gegooid. De schrijnende toestanden in de Brusselse ziekenhuizen zijn alombekend. De minister draagt in dit verband een grote verantwoordelijkheid. Voor het Vlaams Belang moeten de taalwetten daadwerkelijk en onvoorwaardelijk worden nageleefd. Instellingen die de taalwetten niet naleven, zouden hun erkenning of hun subsidies moeten verliezen of op een andere manier een sanctie moeten krijgen. Wat de brandweer en de MUG's betreft, eist het Vlaams Belang de tweetaligheid van de ambtenaar en niet de tweetaligheid van de dienst.

De heer *Steven Vanackere* vindt de taalwetgeving belangrijk. De minister van Brussel kan wel zeggen wat hij vindt, en ook de commissie kan dat doen, maar wat is het nut om dat debat hier te voeren als men geen bevoegdheden heeft? Voor alle duidelijkheid: de CD&V-fractie wil dat er niet aan de taalwetgeving wordt gemorreld. De controle en het toezicht moeten worden versterkt. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft al aangetoond dat een pragmatische benadering toestaat om perfect in te spelen op de toestand op het terrein. De erkenning van de MUG's is een federale bevoegdheid. Men wil die erkenning laten afhangen van de beschikbaarheid van tweetalig personeel. CD&V staat achter dat standpunt.

De heer *Mark Demesmaeker* is de mening toegedaan dat men daarover wel van gedachten kan wisselen en een sterk signaal naar de buitenwereld sturen. Het is geweten wat in het regeerakkoord van de Brusselse regering staat. De omzendbrief van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest aan de gemeentebesturen werd ondertussen verstuurd. Die aan de OCMW-besturen zal wellicht snel volgen. Daarin staat dat gemeenten prioritair op zoek moeten naar tweetalig personeel, maar als ze dat niet vinden, ook eentaligen in dienst mogen nemen. Die moeten dan een bijkomende opleiding volgen, maar daaraan worden geen sancties gekoppeld. Dat is in strijd met de taalwet. De Vlamingen spelen op gemeentelijk niveau nauwelijks mee. Wat is de mening van de minister over de omzendbrief? Is de brief wettelijk? Zal de minister juridische stappen ondernemen?

De *minister* antwoordt dat over de taalwetgeving heel wat gezegd kan worden. Hij zal daarop nu echter niet uitgebreid ingaan. Op dit moment is de minister niet van plan juridische stappen te zetten inzake de nieuwe omzendbrief van deze Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Er is geen meerderheid in deze regering die daar achter staat.

Taalpromotiebeleid

In verband met het taalpromotiebeleid verwijst de minister weer naar het Huis van het Nederlands. De Vlaamse Gemeenschap zal trouwens de financiering van deze instelling overnemen. Op zich gaat het hier om een goed initiatief, meent mevrouw *Greet van Linter*. Vlaams Belang hoopt dat het, zoals het steunpunt Taalwetwijzer, geen lege doos zal worden.

In het kader van het project Winkelstraten biedt het Huis van het Nederlands Brusselse handelaars specifiek op verkoop en op contact met klanten gerichte lessen Nederlands aan. Een Anderlechtse schepen heeft in de VGC verklaard dat het hier eigenlijk enkel om een mediacampagne gaat en dat het Huis van het Nederlands de gecreëerde verwachtingen niet kan waarmaken. Hoewel tientallen ondernemers kandidaat zijn om deze lessen te volgen, blijkt het Huis van het Nederlands hiervoor nog niet klaar te zijn. Het Vlaams Belang dringt aan op een ernstig debat over de verdere uitbouw van het Huis van het Nederlands en over de noodzaak resultaatgericht te werken.

De heer *Sven Gatz* vindt het een goede zaak dat de minister de taallessen verder wil uitbouwen, maar het centrum voor volwassenenonderwijs (CVO), dat de taallessen Nederlands als tweede taal coördineert, dreigt het slachtoffer te worden van besparingsmaatregelen van de minister van Onderwijs. De Vlaamse Regering zegt dat er meer taallessen Nederlands in Brussel moeten worden ingericht, maar door een ongewild effect van een maatregel voor alle taallessenverstrekkers zal het Brusselse CVO – dat de voorbije jaren het sterkst is gegroeid – het eerste slachtoffer worden.

Hoe zit het met de werking van het Huis van het Nederlands inzake taalpromotie? De heer *Vandenbossche* heeft in de VGC gezegd dat het project voor de winkeliers in de Nieuwstraat eigenlijk niet meer dan windowdressing is. Het is een goed project, maar alle andere winkelstraten in Brussel

blijven voor jaren op de wachtlijst staan. Klopt dit? Als dit zo is, vindt het lid dat bijzonder jammer en wil hij vragen ervoor te zorgen dat op korte termijn gelijkaardige projecten in andere winkelstraten mogelijk worden.

De *minister* zegt dat de besparingen op de centra voor volwassenenonderwijs geen invloed mogen hebben op het aanbod in Brussel. Dat is duidelijk bepaald tijdens de bespreking binnen de regering. Wel heeft men de minister tijdens die bespreking geconfronteerd met het hoge aantal niet-gebruikte uren. De minister zal dit nakijken. In ieder geval er is de garantie dat dit wordt herbekeken indien het een negatieve invloed heeft op het aanbod.

Vlaams-Nederlands Huis

In Brussel is er een Vlaams-Nederlands Huis dat stilaan goed werkt, meent de heer *Sven Gatz*. De minister zegt in zijn beleidsbrief welke ondersteuning hij wil geven. Komt ook Nederland met geld over de brug?

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat Nederland twee derde betaalt en Vlaanderen een derde.

Raad Vlaamse Gemeenschapscommissie - Vlaams Parlement

De heer *Steven Vanackere* meent dat het Vlaams Parlement zich ervoor moet hoeden zich te beperken tot het herhalen van het debat in de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). Ook de minister moet er zich voor hoeden in zijn beleidsnota dingen te schrijven die strikt genomen meer te maken hebben met de VGC of met andere overheden. Als deze commissie en deze minister voluit hun rol willen spelen en afzonderlijk aantrekkelijk willen zijn voor de media, dan moet deze commissie zich heel zakelijk toespitsen op de bevoegdheden van deze minister.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* merkt op dat minister *Anciaux* ook voogdijminister is.

De heer *Steven Vanackere* gaat daarmee akkoord als het gaat over zijn rol van voogdijminister ten opzichte van dat lokale bestuur. Maar het Vlaams Parlement moet het VGC-debat niet opnieuw voeren, alsof het een tweede lokaal bestuur is.

Minister *Bert Anciaux* vindt dit een terechte opmerking. Hij nodigt de commissie uit eens na te

denken over welke verhouding de minister en de commissie ten aanzien van elkaar moeten hebben. De VGC heeft de minister uitgenodigd om zijn beleidsnota toe te lichten. De minister wil weten waar hij aan toe is. Hij wil niet tweemaal hetzelfde toelichten. Er is een samenwerkingscommissie waarin de leden van het Vlaams Parlement en de VGC-verkozenen bijeenkomen. De minister vindt dat goed als ontmoetings- en discussieplaats, ook om daar eens na te denken over de rol van de Vlaamse Gemeenschap ten opzichte van Brussel.

De heer *Steven Vanackere* zegt niet belerend te willen overkomen. Wie het schoentje past, trekke het aan. Dat geldt net zo goed voor zichzelf als voor een ander.

Mevrouw *Greet Van Linter* zegt dit niet zo te hebben opgevat. Wat in deze commissie wordt gezegd, mag worden getoetst aan wat in de VGC-Raad wordt gezegd, zeker als er tegenstrijdigheden lijken te zijn, zoals wanneer het gaat over het Huis van het Nederlands.

De heer *Eloi Glorieux* vindt het belangrijk na te gaan of het juridisch is bepaald dat enkel de Brusselsese verkozenen aanwezig mogen zijn op die samenwerkingscommissie. Anders lijkt het het lid de logica zelve dat dergelijke vergaderingen voor alle leden van de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand toegankelijk zijn. Als er omtrent het Schelde-estuarium werkvergaderingen zijn met Nederlandse lokale besturen, zijn niet enkel de verkozenen die langs het Scheldebekken wonen, daar aanwezig, maar alle verkozenen van het Vlaams Parlement en zeker de verkozenen die zitting hebben in de bevoegde commissie.

Kerntakendebat met VGC

Over het communicatie- en promotiebeleid zegt de minister heel terecht dat er een kerntakendebat nodig is tussen de VGC en de Vlaamse Gemeenschap, vindt de heer *Steven Vanackere*. Dat geldt uiteraard ook voor alle aangelegenheden. Het is absoluut nodig de collega's in de VGC duidelijk te maken dat ze in een bepaalde context een lokaal bestuur zijn, wat zeer eerbaar is. De puntjes moeten op de i gezet worden. Het lid heeft veel respect voor hun zeer belangrijke parlementaire werk. In het Brussels Parlement moeten ze op de barricaden staan om de Vlaamse belangen te verdedigen. Dat is parlementair werk op het niveau van een ge-

west. Maar in de VGC passen debatten die kunnen worden vergeleken met debatten die zullen worden gevoerd in Antwerpen of andere grote steden, en dan nog toegespitst op een heel specifiek deel.

De minister schrijft in zijn beleidsnota dat men bevoegdheden deelt. De heer Vanackere had liever gezien dat hij nog duidelijker was geweest. De minister merkt terecht op dat de VGC de zaken meer bekijkt vanuit het stedelijke oogpunt. Filosofisch klopt dat, maar er is ook een administratief verschil. Als er toch een tweede versie van de beleidsnota komt, moet dat administratief onderscheid in de verf worden gezet.

De *minister* antwoordt dat het kerntakendebat hier terecht ter sprake wordt gebracht. Het gaat hier niet louter om een administratief onderscheid. Het gaat over een taakverdeling. Er moet in onderling overleg bepaald worden welke initiatieven tot de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap behoren en welke initiatieven eigenlijk lokale gevolgen van de Vlaamse regelgeving vormen. Hoewel deze situatie nooit volledig opgehelderd zal kunnen worden, is er nood aan een dergelijk debat. Overlappingsen en dubbele financieringen moeten worden vermeden. Een grotere transparantie is noodzakelijk.

De heer *Sven Gatz* vindt dat een aantal passages in de beleidsnota over de Brusselse identiteit en de VGC weinig zoden aan de dijk brengen. Inzake de Brusselse identiteit heeft de minister een punt. Het lid heeft gisteren nog een debat bijgewoond met het Davidsfonds, het Willemsfonds en het Vermeylenfonds. Bij een groeiende groep Nederlandstalige Brusselaars staat de Brusselse identiteit hoog in het vaandel. Men moet hier waakzaam voor zijn, want het is allemaal nogal intellectualistisch en het heeft niet altijd veel te maken met de realiteit.

Het lid kan minder begrijpen dat de minister vindt dat de VGC moet kiezen of ze nu Vlaams of Brussels is. De minister zal nooit een antwoord op die vraag vinden. De VGC is een instelling die op de twee te paard zit. Het is niet zo verstandig om in de beleidsnota een middeleeuwse vuurproef te vragen die de Brusselse Vlaming en de VGC alleen maar kunnen verliezen. Er zal met de instelling altijd bemiddeld moeten worden. Het heeft geen zin om wantrouwen uit te spreken door zich af te vragen of er wel echte Vlamingen in zetelen. Het lid heeft lang genoeg in het Brussels Parlement gezeten om

te weten dat de Franstaligen zich even snel afvragen of er wel echte Brusselaars in zetelen. Het lid kon die zinsnede dan ook minder smaken.

Samenwerking

Volgens de heer *Mark Demesmaeker* zou het goed zijn om over een paar concrete punten van gedachten te wisselen met de Brusselse regering en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Een pijnpunt is de afwezigheid van Vlaamse zenders op de Brusselse kabel, soms omwille van de manifeste onwil van de kabelmaatschappijen. Vooral kleine Vlaamse zenders zoals JIM TV, Kanaal Z, Vitaya en Vijftv zijn daarvan het slachtoffer. Van de Vlaamse overheid hebben ze nochtans een must-carrystatuut gekregen. Ook over de naleving van de taalwetgeving en de taalproblematiek in de ziekenhuizen en rust- en verzorgingscentra kan worden overlegd. Er kan ook worden gepraat over de noodzakelijk verbetering van het contact tussen VDAB en BGDA.

Wat het must-carrystatuut betreft, zijn er problemen in een aantal Brusselse gemeenten, naargelang van de kabelmaatschappij die deze gemeenten bedient, zegt ook de heer *Luk Van Nieuwenhuysen*. Helaas kan het must-carrystatuut niet meer worden gehanteerd. Europa heeft beslist dat het moet worden afgevoerd. Toch lijkt het aangewezen dat de minister of de VGC contact opneemt met die kabelmaatschappij om na te gaan in hoeverre dit probleem kan worden verholpen.

Wat de kabelmaatschappijen betreft, antwoordt de *minister* dat hij samen met minister Bourgeois zal overleggen wie dat concreet doet. Maar de minister heeft geen enkel probleem met het opzetten van een duidelijk overleg met de kabelmaatschappijen in Brussel.

De verslaggevers,

Wim VAN DIJCK

Steven VANACKERE

De voorzitter,

Gerda
VAN STEENBERGE